Üks kaunis laul.

Wisil: Jesus surma ärrähoitja.

1.

JEsus minno möttes ligub,
Meles seisab temma piin;
Mo hing temma pole tikkub,
Kunni ollen ellus siin.
Ta on minno kallim illo,
Sadab wägga sure römo
Jesust, kes mo ehte ka,
Armastan ma lõpmatta.

2.

Jesus koido-täht kül ikka
Hiilgab minno süddames:
Kui on mulle palio wigga,
On ta wäggew abbimees.
Mo hing temma peäle watab,
Kui ta mind siit ärrasatab.
Ello walgus olled Sa,
Jesus! sind ei jätta ma.

3.

Jesusele ollen wand'nud
Ristmisses, kui ueste
Sündsin, end ka ollen annud
Temma ommaks allate.

Hansõ ja Mardi jut, 1739, lk. 31